

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP9/2026
din 12.02.2026

privind medierea și statutul mediatorului

Publicat : 12.03.2026 în MONITORUL OFICIAL Nr. 112-115 art. 89 Data intrării în vigoare

UE

În scopul facilitării accesului la soluționarea alternativă a litigiilor și al promovării soluționării pe cale amiabilă a acestora prin încurajarea utilizării medierii și asigurarea unui raport echilibrat între mediere și procedurile judiciare,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 136 din 24 mai 2008, CELEX: 32008L0052.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește principiile fundamentale ale medierii și reglementează particularitățile acesteia în domenii specifice, procedura de accesare în profesia de mediator, statutul mediatorului, modalitățile de organizare a activității și de autoadministrare a mediatorilor.

(2) Prezenta lege nu se aplică litigiilor din domeniile fiscal, vamal, administrativ și nici răspunderii statului pentru actele sau omisiunile autorităților publice comise în regim de putere publică.

Articolul 2. Noțiuni

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

1. *contract de mediere* - acord încheiat între mediator și părțile aflate în litigiu, prin care mediatorul se obligă să medieze un litigiu în procedura stabilită de prezenta lege;

2. *convenție de mediere* - acord prin care părțile se angajează să supună medierii un

litigiu existent sau unul care ar putea să apară între acestea cu privire la un raport juridic contractual sau necontractual;

3. *furnizor de formare* - persoană juridică acreditată de Uniunea Mediatorilor să organizeze cursuri de formare inițială și/sau continuă pentru mediatori conform standardelor de formare în domeniu, aprobate de Uniunea Mediatorilor;

4. *litigiu* - conflict între două sau mai multe persoane fizice și/sau juridice care este sau poate fi obiect de examinare în instanța de judecată sau în arbitraj;

5. *mediator* - persoană terță, licențiată conform prezentei legi și/sau legislației unui stat cu care Republica Moldova are încheiate acorduri și/sau tratate internaționale, care conduce procesul de mediere într-o manieră eficientă, imparțială și competentă în scopul soluționării unui litigiu dintre părți;

6. *mediere* - proces structurat, indiferent cum este denumit sau cum se face referire la acesta în legislația altor state, în care două sau mai multe părți aflate într-un litigiu încearcă, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea acestuia, cu asistența unuia sau a mai multor mediatori, și care poate fi inițiat de către părți, recomandat sau impus de instanța de judecată ori prevăzut de dreptul unui alt stat;

7. *organizație de mediere* - persoană juridică cu scop nelucrativ, înregistrată conform legislației, care asigură, în condițiile legii, desfășurarea eficientă a activității de mediator, promovarea serviciilor de mediere, stabilește modul de calculare a onorariilor mediatorilor, asigură spații pentru ședințele de mediere și acordă alte servicii conexe activității de mediator;

8. *parte* - persoană fizică sau juridică care își exprimă acordul de a soluționa un litigiu prin mediere;

9. *tranzacție de mediere* - acord încheiat de părți, în condițiile legii, și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu și asupra opțiunii de soluționare agreeate de acestea.

Articolul 3. Principiile medierii

Medierea are la bază următoarele principii:

- a) participarea benevolă la procesul de mediere;
- b) confidențialitatea;
- c) libertatea de alegere a mediatorului;
- d) egalitatea părților în procesul de mediere;
- e) flexibilitatea procesului de mediere;
- f) independența, neutralitatea și imparțialitatea mediatorului;

g) legalitatea.

Articolul 4. Participarea benevolă la procesul de mediere

(1) Părțile decid benevol inițierea procesului de mediere și participarea la acesta, stabilesc termene și reguli privind desfășurarea procesului de mediere, precum și convin asupra conținutului tranzacției de mediere.

(2) Pentru anumite categorii de litigii prevăzute de lege, părțile trebuie să desfășoare cel puțin o ședință de mediere. În aceste cazuri, părțile decid benevol și de comun acord în privința începerii sau încetării procesului de mediere.

Articolul 5. Confidențialitatea

(1) Procesul de mediere nu este public și se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, cu excepția cazului în care părțile decid altfel.

(2) Mediatorul este obligat să respecte confidențialitatea informației aflate în cadrul activității desfășurate, cu excepțiile prevăzute la alin. (6), până la începerea și/sau în cadrul procesului de mediere, precum și după suspendarea sau încetarea activității de mediator.

(3) Mediatorul este obligat să-i atenționeze pe participanții la procesul de mediere asupra obligației de păstrare a confidențialității informației, fiind în drept, după caz, să le solicite semnarea unui acord sau a unei clauze de confidențialitate.

(4) În procesul de mediere, mediatorul nu are dreptul să divulge informațiile de care a luat cunoștință în decursul sesiunilor separate cu părțile și nici să discute asemenea informații cu cealaltă parte fără acordul părții vizate.

(5) În cazul în care litigiul supus medierii prezintă aspecte dificile, mediatorul, cu acordul părților, poate solicita punctul de vedere al unuia sau mai multor specialiști în domeniul respectiv.

(6) Mediatorii sau alte persoane implicate în administrarea procesului de mediere sunt obligați să respecte confidențialitatea informației rezultate din procesul de mediere sau legate de acesta, cu excepția cazurilor în care divulgarea informației este necesară pentru:

a) asigurarea ordinii publice;

b) asigurarea protecției interesului superior al copilului;

c) împiedicarea vătămării sănătății, integrității fizice sau psihice a persoanei;

d) punerea în aplicare sau executarea tranzacției de mediere;

e) prevenirea și/sau curmarea unei infracțiuni, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 276 din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

Articolul 6. Interzicerea divulgării informației

și audierii participanților la procesul

de mediere

(1) În scopul asigurării confidențialității procesului de mediere, părțile, mediatorul sau oricare altă persoană care a participat la procesul de mediere nu poate divulga și nu poate invoca în alt proces de mediere sau în arbitraj informațiile de care a luat cunoștință în cadrul procesului de mediere sau în legătură cu acesta. Este interzisă, de asemenea, divulgarea informațiilor privind:

a) propunerea unei părți de a iniția procesul de mediere sau exprimarea acordului unei părți de a participa la procesul de mediere;

b) opiniile sau propunerile enunțate de către una dintre părți cu privire la o eventuală soluționare amiabilă a litigiului;

c) declarațiile făcute de către o parte în cadrul procesului de mediere;

d) exprimarea acordului unei părți de a accepta propunerile înaintate de mediator;

e) actele întocmite exclusiv în scopurile procesului de mediere.

(2) Mediatorul este în drept, cu consimțământul scris al părților, să dea declarații în favoarea acestora, însă darea declarațiilor, în aceste cazuri, exclude participarea lui ulterioară la procesul de mediere.

(3) În scopul asigurării confidențialității procesului de mediere, în temeiul și în condițiile legii, mediatorul și participanții la procesul de mediere nu pot fi audiați în privința faptelor sau actelor de care au luat cunoștință în cadrul procesului de mediere. În condițiile art. 5 alin. (6), mediatorul poate fi chemat în calitate de martor.

Articolul 7. Libertatea de alegere a mediatorului

Părțile selectează din Registrul de stat al mediatorilor, ținut de Ministerul Justiției, sau, după caz, din unul dintre registrele autorizate ale unui alt stat unul sau mai mulți mediatori a căror activitate nu este suspendată. Părțile pot renunța, la orice etapă a procesului de mediere, la serviciul mediatorului ales.

Articolul 8. Egalitatea părților în procesul

de mediere

Fiecare persoană dispune de acces liber și egal la mediere, indiferent de vârstă, statut social, rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, de origine națională sau socială, de avere sau de alte criterii.

Articolul 9. Flexibilitatea procesului de mediere

Părțile decid, de comun acord, cu asistența mediatorului, asupra regulilor și duratei procesului de mediere.

Articolul 10. Independența, neutralitatea

și imparțialitatea mediatorului

Mediatorul trebuie să fie independent și neutru față de litigiu și de părțile implicate în soluționarea acestuia, să conducă procesul de mediere într-un mod imparțial și să respecte normele de etică profesională.

Articolul 11. Conflictul de interese

(1) Mediatorul este obligat să se abțină de la medierea litigiului și să aducă acest fapt la cunoștința părților în cazul în care apare o circumstanță de natură să afecteze scopul medierii, neutralitatea sau imparțialitatea mediatorului.

(2) Mediatorul nu este în drept să acționeze în calitate de arbitru în rezolvarea litigiului în care a fost desemnat ca mediator.

(3) Nu poate fi aleasă în calitate de mediator o persoană care a reprezentat anterior interesele uneia dintre părți în instanța de judecată sau arbitraj ori a acordat alt gen de asistență în legătură cu obiectul litigiului.

(4) După încetarea procesului de mediere, mediatorul nu poate reprezenta părțile sau una dintre părți la soluționarea în instanța de judecată sau în arbitraj a litigiului pentru care a fost desemnat ca mediator. În cazul în care a fost ales în calitate de mediator un avocat, acesta nu este în drept să accepte asistența sau reprezentarea ulterioară a intereselor oricăreia dintre părțile procesului de mediere în legătură cu litigiul mediat.

(5) În cazul în care mediatorul este un notar, acesta nu este în drept să investească cu formulă executorie tranzacția de mediere încheiată de părți în procesul de mediere.

(6) În cazul în care mediatorul este reprezentant al unei profesii conexe justiției, acesta nu este în drept să presteze, în legătură cu litigiul mediat, servicii corespunzătoare acelei profesii.

(7) Nu poate fi aleasă în calitate de mediator persoana care este ofițer de urmărire penală sau procuror în cauza penală sau contravențională în care este vizată una dintre părțile procesului de mediere, precum și persoana incompatibilă în baza prevederilor legilor speciale.

Articolul 12. Competențele instituțiilor statului

în domeniul medierii

(1) Ministerul Justiției are următoarele competențe în domeniul medierii:

a) elaborează, coordonează, promovează și monitorizează implementarea politicilor publice;

b) elaborează și promovează proiecte de acte normative și, după caz, aprobă acte normative în cazurile prevăzute de legislație;

c) avizează proiectele de acte normative elaborate de Uniunea Mediatorilor și care urmează a fi aprobate de aceasta;

d) colaborează cu Uniunea Mediatorilor în vederea punerii în aplicare și perfecționării cadrului normativ;

e) eliberează sau, după caz, retrage licența pentru desfășurarea activității de mediator;

f) înregistrează, suspendă sau încetează activitatea de mediator;

g) reprezintă interesele Republicii Moldova în organizațiile internaționale din domeniul medierii;

h) comunică structurilor internaționale denumirile autorităților competente să examineze cererile de investire a tranzacțiilor de mediere cu formulă executorie;

i) ține evidența mediatorilor și Registrul de stat al mediatorilor;

j) asigură publicarea, pe site-ul său web oficial, a informației privind modalitățile de contactare a mediatorilor și a organizațiilor care oferă servicii de mediere;

k) alte competențe prevăzute de lege.

(2) Instanțele de judecată au următoarele competențe în domeniul medierii:

a) recomandă sau, după caz, dispun medierea în cazurile prevăzute de legislație;

b) monitorizează realizarea de către părți a medierii recomandate sau dispuse;

c) colaborează cu Uniunea Mediatorilor în activitatea de identificare a mediatorilor, inclusiv prin schimb reciproc de informații;

d) confirmă tranzacțiile de mediere, în condițiile Codului de procedură civilă;

e) sesizează Uniunea Mediatorilor cu privire la tranzacțiile de mediere încheiate de mediator cu încălcarea legislației și la alte acțiuni sau inacțiuni neconforme comise de mediator în activitatea profesională;

f) aplică amenzi judiciare, în condițiile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală, pentru eschivarea de la desfășurarea ședințelor de mediere, prevăzute pentru categoriile de litigii stabilite la art. 44 alin. (3) din prezenta lege.

(3) Competențele organului de urmărire penală și/sau ale procurorului aferente medierii în cadrul procesului penal sunt stabilite în Codul de procedură penală.

Capitolul II

STATUTUL MEDIATORULUI

Secțiunea 1

Dobândirea calității de mediator

Articolul 13. Condițiile de dobândire a calității

de mediator

(1) Profesia de mediator este de interes public. Activitatea de mediator se înscrie în categoria profesiilor liberale și nu poate fi raportată la activitatea de întreprinzător.

(2) Calitatea de mediator poate fi dobândită de persoana fizică care întrunește următoarele condiții:

- a) nu este supusă vreunei măsuri de ocrotire judiciară;
- b) deține diplomă de studii superioare de licență;
- c) a absolvit un curs de formare inițială a mediatorilor;
- d) a susținut examenul de calificare în profesia de mediator;
- e) este aptă, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei de mediator;
- f) are o reputație ireproșabilă.

(3) Reputația unei persoane nu se consideră ireproșabilă în cazul în care aceasta:

a) a fost condamnată pentru infracțiuni grave, deosebit de grave, excepțional de grave săvârșite cu intenție, chiar dacă antecedentele penale au fost stinse, sau are antecedente penale pentru săvârșirea altor infracțiuni ori are interdicții aplicate pentru săvârșirea acestora;

b) a fost exclusă dintr-o profesie conexă justiției sau eliberată din funcția de judecător ori din organele de drept ca urmare a comiterii unor abateri disciplinare;

c) are un comportament incompatibil sau desfășoară o activitate incompatibilă cu normele de etică ale profesiei de mediator.

Articolul 14. Formarea inițială și continuă a mediatorilor

(1) Formarea inițială și continuă a mediatorilor se efectuează conform standardelor de formare aprobate de Uniunea Mediatorilor.

(2) Formarea inițială și continuă a mediatorilor se asigură prin organizarea cursurilor de instruire de către formatori și furnizorii de formare inițială și continuă.

(3) Formatorii și furnizorii de formare inițială și continuă a mediatorilor se acreditează o dată la fiecare 5 ani de către Uniunea Mediatorilor. Regulamentul de acreditare a formatorilor și furnizorilor de formare inițială și continuă a mediatorilor se aprobă de către Ministerul Justiției, după consultarea Uniunii Mediatorilor.

(4) Activitatea furnizorilor de formare se verifică de către Uniunea Mediatorilor, dar

nu mai des decât o dată pe an. Verificările pot fi planificate sau inopinate și se efectuează conform regulamentului aprobat de Uniunea Mediatorilor.

Articolul 15. Examenul de calificare în profesia

de mediator

(1) Persoana care a absolvit cursurile de formare inițială a mediatorilor susține examenul de calificare în profesia de mediator în fața Comisiei de licențiere a profesiei de mediator.

(2) Regulamentul de desfășurare a examenului de calificare în profesia de mediator și de contestare a rezultatelor acestuia se aprobă de către Ministerul Justiției, după consultarea Uniunii Mediatorilor.

(3) Rezultatele examenului de calificare în profesia de mediator se aprobă printr-o hotărâre a Comisiei de licențiere a profesiei de mediator, care se aduce la cunoștința persoanelor participante la examen în termen de 5 zile lucrătoare de la data susținerii examenului și se publică pe site-ul web oficial al Uniunii Mediatorilor și pe cel al Ministerului Justiției.

(4) Hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de mediator poate fi contestată în instanța de judecată în condițiile legii. Nu pot fi contestate în instanță notele acordate de către Comisia de licențiere a profesiei de mediator.

Articolul 16. Licența pentru desfășurarea activității

de mediator

(1) Licența pentru desfășurarea activității de mediator este actul care confirmă statutul mediatorului.

(2) Licența pentru desfășurarea activității de mediator se eliberează de către Ministerul Justiției, pe un termen nelimitat, contra unei plăți în mărime de 450 de lei, achitată în contul Ministerului Justiției.

(3) Licența pentru desfășurarea activității de mediator se eliberează la cererea solicitantului, depusă la Ministerul Justiției, în cel mult 30 de zile de la data emiterii hotărârii respective a Comisiei de licențiere a profesiei de mediator. Ministerul Justiției eliberează licența pentru desfășurarea activității de mediator în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2).

(4) Prin decizie motivată, Ministerul Justiției poate suspenda procedura de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității de mediator până la obținerea informațiilor complete sau poate refuza eliberarea acesteia dacă constată că solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2). Decizia privind refuzul de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității de mediator poate fi contestată în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(5) Licența pentru desfășurarea activității de mediator conține:

- a) denumirea autorității emitente;
- b) seria, numărul și data eliberării licenței;
- c) numele și prenumele titularului;
- d) semnătura ministrului justiției, certificată prin ștampilă.

(6) Formularul licenței este un document de strictă evidență și se aprobă de către Ministerul Justiției.

(7) Persoana care întrunește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2) și care a dobândit statutul de mediator în străinătate este în drept să solicite organului de autoadministrare al mediatorilor recunoașterea calității sale de mediator. Regulamentul privind procedura de recunoaștere a calității de mediator se aprobă de către Consiliul Uniunii Mediatorilor, după consultarea Ministerului Justiției.

Articolul 17. Comisia de licențiere a profesiei

de mediator

(1) Comisia de licențiere a profesiei de mediator (în continuare - *Comisie de licențiere*) își desfășoară activitatea în baza unui regulament aprobat de Ministerul Justiției, fiind formată din 7 membri numiți prin ordin al ministrului justiției, fiecare dintre ei având câte un supleant desemnat conform aceluiași reguli. Mandatul membrilor acesteia este de doi ani.

(2) Din Comisia de licențiere fac parte:

- a) trei membri desemnați de Ministerul Justiției;
- b) trei membri desemnați de Uniunea Mediatorilor;
- c) un reprezentant al societății civile, selectat prin concurs conform regulamentului aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) În cazul în care, în termen de 45 de zile de la data solicitării Ministerului Justiției, nu sunt desemnați membrii Comisiei de licențiere indicați la alin. (2) lit. b), aceștia se desemnează de către ministrul justiției.

(4) Calitatea de membru al Comisiei de licențiere este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de etică, al Comisiei de disciplină a mediatorilor, al Comisiei de cenzori și al Comisiei de soluționare a contestațiilor.

(5) Membrii Comisiei de licențiere și membrii supleanți ai acestora, inclusiv din rândul funcționarilor publici, beneficiază, pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a zecea parte din salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în curs, achitată din contul mijloacelor financiare alocate Ministerului Justiției de la bugetul de stat, însă nu mai mult decât pentru 3 ședințe pe lună.

(6) Comisia de licențiere are următoarele atribuții:

a) adoptă hotărâri privind admiterea sau refuzul admiterii la examenul de calificare în profesia de mediator;

b) organizează examenul de calificare în profesia de mediator;

c) aprobă rezultatele examenelor și adoptă hotărâri privind promovarea sau nepromovarea examenului de calificare în profesia de mediator.

(7) Ședințele Comisiei de licențiere se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri. Hotărârile Comisiei de licențiere se adoptă cu votul majorității membrilor acesteia.

(8) Activitatea Comisiei de licențiere este reglementată de prezenta lege și de Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei de licențiere a profesiei de mediator, aprobat de Ministerul Justiției.

(9) Hotărârile Comisiei de licențiere se contestă:

a) la Comisia de soluționare a contestațiilor;

b) în instanța de judecată, pe aspecte de procedură, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, dacă Comisia de soluționare a contestațiilor a emis o hotărâre privind nepromovarea examenului de calificare în profesia de mediator.

Articolul 18. Comisia de soluționare a contestațiilor

(1) Comisia de soluționare a contestațiilor examinează contestațiile depuse împotriva hotărârilor Comisiei de licențiere, fiind formată din 5 membri, numiți prin ordin al ministrului justiției, după cum urmează: doi membri desemnați de Uniunea Mediatorilor și 3 membri desemnați de Ministerul Justiției.

(2) Calitatea de membru al Comisiei de soluționare a contestațiilor este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de licențiere.

(3) În cazul în care, în termen de 7 zile lucrătoare de la data solicitării Ministerului Justiției, nu sunt desemnați membrii comisiei indicați la alin. (1), aceștia se desemnează de către ministrul justiției.

(4) Comisia de soluționare a contestațiilor își desfășoară activitatea conform unui regulament aprobat de Ministerul Justiției.

(5) Hotărârile Comisiei de licențiere și ale Comisiei de soluționare a contestațiilor se publică pe site-ul web oficial al Uniunii Mediatorilor în termen de 24 de ore de la adoptare.

(6) Hotărârea Comisiei de soluționare a contestațiilor prin care este admisă contestația și este modificat calificativul se remite Comisiei de licențiere pentru emiterea unei hotărâri privind admiterea în profesia de mediator.

(7) După adoptarea de către Comisia de soluționare a contestațiilor a hotărârii prin care este respinsă contestația, hotărârea Comisiei de licențiere poate fi contestată, pe aspecte de procedură, în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Secțiunea a 2-a

Drepturile și obligațiile mediatorului

Articolul 19. Drepturile mediatorului

Mediatorul este în drept:

a) să informeze societatea cu privire la activitatea pe care o desfășoară. Modalitatea și condițiile privind informarea publică cu referire la activitatea mediatorului se stabilesc de către Uniunea Mediatorilor, după consultarea Ministerului Justiției;

b) să dispună de acces, în limitele stabilite de legislație, la registrele de stat necesare pentru desfășurarea activității sale;

c) să aplice un model propriu de organizare a procesului de mediere, cu respectarea prezentei legi;

d) să atragă în procesul de mediere reprezentanți ai altor profesii conexe justiției și să negocieze condițiile de remunerare a acestora, cu acordul părților;

e) să refuze medierea unei cauze în cazul în care nu are studii și abilități suficiente care să-i permită soluționarea eficientă a litigiului;

f) să beneficieze de suport informațional și metodologic din partea Uniunii Mediatorilor în cadrul exercitării profesiei de mediator;

g) să fie remunerat pentru serviciile prestate, în conformitate cu legislația și contractul de mediere;

h) să încheie, în condițiile legii, contracte de asigurare de răspundere civilă;

i) să dispună de alte drepturi prevăzute de legislație și de contractul de mediere.

Articolul 20. Obligațiile mediatorului

Mediatorul este obligat:

a) să acționeze cu profesionalism, promptitudine, diligență și bună-credință, în conformitate cu legislația, normele de etică profesională și bunele moravuri;

b) să fie prezent la birou timp de cel puțin 20 de ore pe săptămână și să afișeze programul său de lucru la sediul biroului;

c) să notifice Ministerul Justiției și Uniunea Mediatorilor cu privire la locul desfășurării activității sale și, eventual, la modificarea sediului biroului, cu privire la

retragerea sau asocierea sa la o organizație de mediere;

d) să înregistreze, să actualizeze și să gestioneze dosarele de mediere în Sistemul informațional „Platforma integrată a profesiilor juridice”;

e) să țină arhivă și registre proprii, precum și să asigure păstrarea înregistrărilor audio/video ale ședințelor de mediere și evidența financiar-contabilă a plăților încasate;

f) să prezinte Uniunii Mediatorilor date statistice depersonalizate;

g) să participe anual la cursuri de formare continuă cu o durată de cel puțin 20 de ore academice și să prezinte Uniunii Mediatorilor, la finele fiecărui an, dovada participării la acestea. Formarea continuă nu este obligatorie pentru mediatorii formatori, pe perioada acreditării;

h) să achite contribuțiile la bugetul Uniunii Mediatorilor;

i) să îndeplinească alte obligații prevăzute de prezenta lege, de Statutul Uniunii Mediatorilor și de Codul de etică al mediatorului.

Articolul 21. Remunerarea mediatorului

(1) Activitatea de mediator poate fi exercitată cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

(2) Activitatea de mediator este compatibilă cu orice altă profesie sau activitate, dacă actele normative care reglementează profesiile sau activitățile respective nu prevăd altfel.

(3) Mediatorul are dreptul la onorariu, precum și la compensarea cheltuielilor ocazionate de mediere, în mărimea stabilită prin acord cu părțile. Mediatorul poate negocia cu partea care i s-a adresat avansarea cheltuielilor legate de căutarea și contactarea celeilalte părți.

(4) În cazul medierii garantate de stat, remunerarea mediatorilor se efectuează în modul stabilit de Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat.

(5) Remunerarea mediatorului pentru ședința de mediere desfășurată până la adresarea în instanță pentru categoriile de litigii prevăzute la art. 44 alin. (3) lit. a) și b) constituie a zecea parte din salariul minim lunar pe țară. Suma respectivă se achită de către partea care se adresează mediatorului sau, după caz, instanței de judecată și constituie cheltuieli de judecată dacă părțile nu au soluționat litigiul prin mediere.

Secțiunea a 3-a

Organizarea activității de mediator

Articolul 22. Formele de organizare a activității

de mediator

(1) Activitatea de mediator poate fi desfășurată în cadrul:

- a) biroului individual al mediatorului;
- b) biroului asociat al mediatorilor;
- c) organizației de mediere.

(2) Biroul individual al mediatorului este fondat de un singur mediator și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică.

(3) Biroul asociat al mediatorilor este fondat de mai mulți mediatori asociați și se prezintă în raporturile juridice ca persoană juridică, fiind supus regimului transparenței fiscale.

(4) Raporturile dintre mediatorii care activează în cadrul unui birou asociat al mediatorilor sunt reglementate în bază de contract de societate civilă.

(5) Biroul individual și cel asociat al mediatorilor se înregistrează în Registrul de stat al mediatorilor.

(6) Mediatorul poate fi inclus, în baza unei cereri scrise, în una sau mai multe liste ale mediatorilor, ținute de organizațiile de mediere, indiferent dacă acesta își desfășoară sau nu activitatea în cadrul unui birou de mediere.

(7) Reprezentanții profesiilor conexe justiției care au dobândit calitatea de mediator pot desfășura această activitate fără constituirea unui birou individual sau asociat și fără includerea lor în lista mediatorilor ținută de o organizație de mediere, cu condiția că și-au înregistrat deja forma de organizare a activității pentru profesia conexă.

(8) Se interzice exercitarea profesiei de mediator fără înregistrarea formei de organizare a activității.

Articolul 23. Organizația de mediere

(1) Organizația de mediere se constituie de către persoane fizice și/sau juridice cu forma juridică de asociație obștească. Denumirea organizației de mediere trebuie să conțină în mod obligatoriu sintagma „Organizația de Mediere”.

(2) Uniunea Mediatorilor emite avizul privind înregistrarea organizației de mediere după prezentarea:

- a) listei a cel puțin doi mediatori care întrunesc criteriile de calificare stabilite de organizație și care au consimțit înscrierea lor pe listă;
- b) regulilor privind desfășurarea procesului de mediere în condițiile prezentei legi;
- c) regulilor privind evaluarea și controlul calității serviciilor prestate de mediatorii înscriși pe lista aprobată de organizație, în conformitate cu legislația și Codul de etică al mediatorului.

(3) Organizația de mediere se înregistrează în calitate de persoană juridică la Agenția

Servicii Publice conform prevederilor Legii nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale și ale Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, acestea fiind aplicate în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(4) Organizația de mediere expune lista mediatorilor și a serviciilor prestate în incinta sediului sau le publică pe site-ul său web oficial. Organizația de mediere, la solicitarea părților, poate recomanda sau desemna unul sau mai mulți mediatori pentru medierea unui litigiu.

(5) Organizația de mediere poate fi acreditată ca furnizor de formare inițială sau continuă a mediatorilor în anumite domenii ale medierii în condițiile prezentei legi.

(6) Înregistrarea modificărilor operate în statutul organizației de mediere și în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice se efectuează în modul și în condițiile prevăzute pentru înregistrarea acestora.

Secțiunea a 4-a

Suspendarea, reluarea și încetarea

activității de mediator

Articolul 24. Suspendarea și reluarea activității

de mediator

(1) Activitatea mediatorului se suspendă dacă acesta:

a) desfășoară activitate incompatibilă cu profesia de mediator;

b) a depus o cerere scrisă în acest sens - pentru perioada indicată, iar dacă nu a fost indicată o perioadă - pentru o perioadă nedeterminată;

c) este supus sancțiunii disciplinare de suspendare a activității de mediator;

d) este supus măsurii preventive de arest preventiv sau de arest la domiciliu - pe durata aplicării măsurii;

e) se află în incapacitate temporară de muncă cu o durată mai mare de 6 luni consecutive;

f) nu a participat la cursuri de formare continuă - până la prezentarea dovezii de participare;

g) nu a achitat contribuțiile la bugetul Uniunii Mediatorilor timp de 3 luni - pentru perioada de până la achitarea integrală a acestora, dar nu mai mult decât pentru un an.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției, după prezentarea hotărârii corespunzătoare a Comisiei de disciplină a

mediatorilor.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției din oficiu, la demersul motivat al procurorului sau la cererea Uniunii Mediatorilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. e)-g), suspendarea se dispune prin ordin al ministrului justiției, în baza cererii Uniunii Mediatorilor.

(6) Mediatorul a cărui activitate a fost suspendată nu are dreptul să desfășoare activitate de mediator.

(7) Ordinul ministrului justiției privind suspendarea sau reluarea activității de mediator se publică pe site-ul web oficial al Ministerului Justiției și pe cel al Uniunii Mediatorilor și se aduce la cunoștința mediatorului, utilizându-se datele de contact din Registrul de stat al mediatorilor.

(8) Reluarea activității de mediator se dispune prin ordin al ministrului justiției, emis în baza actului corespunzător. Cererea de reluare a activității se depune la Uniunea Mediatorilor cu cel puțin 15 zile înainte de data încetării temeiului de suspendare. La cerere se anexează actele ce justifică epuizarea circumstanțelor care au stat la baza suspendării activității de mediator. Dacă activitatea mediatorului a fost suspendată pentru o perioadă mai mare de doi ani, acesta își reia activitatea doar după ce urmează unul sau mai multe cursuri de formare continuă, cu prezentarea actelor confirmative.

(9) Ordinul ministrului justiției privind suspendarea activității de mediator poate fi contestat în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(10) În cazurile prevăzute la alin. (1), licența și legitimația mediatorului a cărui activitate este suspendată se transmit, în termen de 10 zile lucrătoare, Uniunii Mediatorilor, care le păstrează pe parcursul perioadei de suspendare. Mediatorul a cărui activitate se suspendă pe un termen mai mare de 6 luni transmite Uniunii Mediatorilor arhiva sa conform regulamentului aprobat de Ministerul Justiției.

Articolul 25. Încetarea activității mediatorului

(1) Activitatea mediatorului încetează:

a) în temeiul cererii scrise a acestuia;

b) în caz de neremediere în termen de o lună a situației de incompatibilitate cu activitatea de mediator;

c) în cazul expirării termenului stabilit la art. 24 alin. (1) lit. g), dacă mediatorul a cărui activitate a fost suspendată nu a achitat contribuțiile la bugetul Uniunii Mediatorilor;

d) în cazul aplicării sancțiunii disciplinare de retragere a licenței pentru desfășurarea activității de mediator;

e) în cazul neîntineririi condițiilor prevăzute la art. 13 alin. (2);

f) în cazul condamnării de către instanța de judecată, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă, pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție;

g) în caz de deces.

(2) Încetarea activității mediatorului se dispune prin ordin al ministrului justiției din oficiu, la cererea mediatorului sau la cererea Uniunii Mediatorilor, în termen de 15 zile de la data depunerii cererii.

(3) În cazul încetării la cerere a activității mediatorului, încetarea se dispune după notificarea de către mediator a Uniunii Mediatorilor.

(4) Ordinul ministrului justiției privind încetarea activității mediatorului servește drept temei pentru radierea acestuia din Registrul de stat al mediatorilor.

(5) Ordinul ministrului justiției privind încetarea activității mediatorului poate fi contestat în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(6) Mediatorul a cărui activitate a încetat este obligat să transmită Uniunii Mediatorilor, în termen de 10 zile, licența, legitimația de mediator și arhiva sa conform Regulamentului privind restituirea licenței, legitimației de mediator și transmiterea arhivei mediatorului, aprobat de Ministerul Justiției.

(7) Ordinul ministrului justiției privind încetarea activității de mediere se publică pe site-ul web oficial al Ministerului Justiției și pe cel al Uniunii Mediatorilor și se aduce la cunoștința mediatorului, utilizându-se datele de contact din Registrul de stat al mediatorilor.

Secțiunea a 5-a

Răspunderea disciplinară

Articolul 26. Răspunderea disciplinară

(1) Constituie abateri disciplinare:

a) nerespectarea principiilor confidențialității, neutralității și imparțialității, precum și încălcarea prevederilor privind conflictul de interese;

b) încălcarea gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege;

c) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, denotă lipsă de probitate profesională sau sunt contrare bunelor moravuri, inclusiv încălcarea Codului de etică al mediatorului;

d) nerespectarea hotărârilor, deciziilor, avizelor Uniunii Mediatorilor și ale comisiilor din cadrul acesteia;

e) neprezentarea materialelor solicitate de Ministerul Justiției, Uniunea Mediatorilor sau Comisia de disciplină a mediatorilor, necesare în vederea exercitării de către acestea a atribuțiilor lor legale/statutare;

f) desfășurarea activității de mediator pe durata suspendării activității;

g) desfășurarea concomitentă cu activitatea de mediator a unei activități incompatibile cu aceasta.

(2) În caz de suspendare sau de încetare a activității mediatorului, acesta rămâne subiect al răspunderii disciplinare în ceea ce privește abaterile disciplinare prevăzute la alin. (1), săvârșite în perioada în care a activat în calitate de mediator.

(3) Sesizarea privind comiterea abaterii disciplinare poate fi depusă în termen de 12 luni de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

(4) În cazul în care dintr-o hotărâre a unei instanțe de judecată naționale sau internaționale rezultă săvârșirea unei abateri disciplinare de către mediator, sancțiunea disciplinară se aplică în termen de 12 luni de la data la care hotărârea instanței respective devine irevocabilă.

Articolul 27. Comisia de disciplină a mediatorilor

(1) Comisia de disciplină a mediatorilor (în continuare – *Comisie de disciplină*) este un organ independent, instituit în scopul examinării sesizărilor privind abaterile disciplinare comise de mediatorii și al tragerii acestora la răspundere disciplinară.

(2) Comisia de disciplină este formată din 7 membri, numiți prin ordin al ministrului justiției, fiecare dintre ei având câte un supleant desemnat conform aceluiași reguli, după cum urmează:

a) 3 membri desemnați de Ministerul Justiției;

b) 3 membri desemnați de Uniunea Mediatorilor;

c) un reprezentant al societății civile, selectat prin concurs conform regulamentului aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) Activitatea de secretariat a Comisiei de disciplină se asigură de către Uniunea Mediatorilor. În cazul în care lucrările de secretariat nu pot fi asigurate de Uniunea Mediatorilor, acestea se țin de către unul dintre membrii Comisiei de disciplină, desemnat conform procedurii stabilite în regulamentul indicat la alin. (13).

(4) În cazul în care, în termen de 45 de zile de la data solicitării Ministerului Justiției, Uniunea Mediatorilor nu și-a desemnat membrii în Comisia de disciplină, aceștia se desemnează de către ministrul justiției, fiind selectați din rândul mediatorilor a căror formă de organizare a activității a fost înregistrată și a căror activitate, la momentul desemnării,

nu este suspendată.

(5) Președintele și vicepreședintele Comisiei de disciplină se aleg cu votul secret al majorității membrilor acesteia. În lipsa președintelui, funcțiile lui sunt exercitate de către vicepreședinte.

(6) Membrii Comisiei de disciplină se desemnează pentru un mandat de 4 ani și nu pot exercita în această calitate două mandate consecutive. Mandatul de membru al Comisiei de disciplină nu este compatibil cu calitatea de membru în alte comisii din cadrul Uniunii Mediatorilor.

(7) Membrii Comisiei de disciplină și membrii supleanți ai acestora, inclusiv cei din rândul funcționarilor publici, beneficiază, pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a zecea parte din salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în curs, achitată din contul mijloacelor financiare alocate Ministerului Justiției de la bugetul de stat, însă nu mai mult decât pentru 3 ședințe pe lună.

(8) Mediatorii cărora le-au fost aplicate sancțiuni disciplinare în ultimii 3 ani nu pot fi membri ai Comisiei de disciplină. Dacă unul dintre membrii acestei comisii este subiect al procedurii disciplinare, atunci el nu participă la ședințele acesteia până la emiterea unei decizii privind cazul respectiv.

(9) Comisia de disciplină se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar. Ședințele Comisiei de disciplină sunt deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri.

(10) Comisia de disciplină adoptă hotărâri cu votul deschis a cel puțin 4 membri. Abținerea de la vot nu se admite, cu excepția cazului în care există un conflict de interese.

(11) Dacă un membru al Comisiei de disciplină se află în conflict de interese, acesta este obligat să se abțină de la examinarea sesizării. În caz contrar, el poate fi recuzat printr-o decizie a Comisiei de disciplină. Recuzarea membrului comisiei se soluționează prin vot secret.

(12) Membrii Comisiei de disciplină sunt obligați să păstreze secretul profesional și să nu divulge informația aflată în cadrul procedurii disciplinare intentate, cu excepțiile prevăzute de lege.

(13) Comisia de disciplină își desfășoară activitatea în baza Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Comisiei de disciplină a mediatorilor, aprobat de Ministerul Justiției, după consultarea Uniunii Mediatorilor.

Articolul 28. Încetarea, revocarea și suspendarea

mandatului de membru al Comisiei

de disciplină

(1) Mandatul de membru al Comisiei de disciplină încetează în caz de:

a) expirare a mandatului;

b) renunțare la calitatea de membru;

c) revocare a mandatului de către organul care a desemnat membrul respectiv, în condițiile alin. (2);

d) aplicare a unei sancțiuni disciplinare pentru abaterile comise în cadrul exercitării atribuțiilor profesionale;

e) condamnare de către instanța de judecată, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă, pentru săvârșirea unei infracțiuni;

f) deces.

(2) Revocarea mandatului de membru al Comisiei de disciplină intervine în caz de:

a) absență nemotivată la 3 ședințe consecutive ale comisiei;

b) neîndeplinire din motive neîntemeiate a obligațiilor de membru stabilite de prezenta lege sau de Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Comisiei de disciplină a mediatorilor;

c) participare la examinarea sesizării în condițiile existenței unui conflict de interese;

d) apariție a unei situații de incompatibilitate.

(3) Calitatea de membru al Comisiei de disciplină se suspendă în caz de începere a urmăririi penale împotriva membrului respectiv, dacă au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere ce fac imposibilă exercitarea mandatului.

(4) Suspendarea calității de membru al Comisiei de disciplină nu suspendă curgerea duratei mandatului respectiv, acesta fiind preluat de membrul supleant.

(5) În cazul încetării mandatului de membru al Comisiei de disciplină în temeiul alin. (1) lit. a), Uniunea Mediatorilor și Ministerul Justiției inițiază desemnarea altui membru cu cel puțin o lună înainte de expirarea mandatului respectiv. În actul de desemnare a membrului Comisiei de disciplină se indică data la care acesta începe să își exercite atribuțiile, care nu trebuie să fie anterioară datei expirării mandatului deținut de predecesorul său.

(6) În cazul încetării mandatului de membru al Comisiei de disciplină în temeiul alin. (1) lit. b)-f), Uniunea Mediatorilor sau, după caz, Ministerul Justiției desemnează, în termen de o lună, o altă persoană care va exercita atribuțiile membrului respectiv pentru durata rămasă a mandatului.

Articolul 29. Etapele procedurii disciplinare

Procedura disciplinară include următoarele etape:

a) depunerea sesizării privind fapta ce poate constitui abatere disciplinară;

b) verificarea corespunderii sesizării cu cerințele stabilite de prezenta lege;

- c) examinarea cauzei disciplinare;
- d) adoptarea unei hotărâri privind cauza disciplinară.

Articolul 30. Sesizarea Comisiei de disciplină

(1) Sesizarea privind una sau mai multe fapte ce pot constitui abateri disciplinare comise de mediator se depune la Comisia de disciplină de către:

a) orice persoană fizică sau juridică ale cărei drepturi au fost încălcate de mediator sau persoana care poate invoca un interes legitim;

b) Ministerul Justiției;

c) Uniunea Mediatorilor sau, după caz, unul dintre organele acesteia.

(2) Sesizarea trebuie să conțină:

a) numele și prenumele sau, după caz, denumirea autorului sesizării;

b) datele de contact ale autorului sesizării;

c) datele privind procedura de mediere, dacă pretinsa abatere disciplinară a fost comisă în cadrul unui proces de mediere;

d) numele și prenumele mediatorului împotriva căruia se depune sesizarea;

e) o descriere succintă și clară a faptei care poate constitui abatere disciplinară, inclusiv data și locul săvârșirii acesteia;

f) după caz, probe anexate care confirmă fapta imputată sau indicarea persoanelor care ar putea confirma cele relatate de autorul sesizării;

g) semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului său legal ori împuternicit, iar în cazul sesizării depuse în formă electronică – semnătura electronică a acestora.

(3) Sesizarea depusă prin reprezentant trebuie să fie însoțită, după caz, de mandatul avocatului sau de procura care confirmă împuternicirea reprezentantului.

(4) Comisia de disciplină examinează sesizarea prin prisma respectării condițiilor prevăzute de prezenta lege și dispune, printr-o decizie nesusceptibilă de atac, în lipsa părților, după caz:

a) respingerea sesizării ca inadmisibilă;

b) admiterea sesizării și intentarea unei proceduri disciplinare.

(5) Se resping ca inadmisibile sesizările care:

a) sunt înaintate de alți subiecți decât cei prevăzuți la alin. (1);

b) nu întrunesc condițiile de formă prevăzute la alin. (2);

c) sunt depuse de către persoane neîmputernicite;

d) descriu fapte ce pot constitui abateri disciplinare pentru care a expirat termenul de prescripție;

e) au același obiect și aceleași temeuri ca o sesizare declarată anterior inadmisibilă de către Comisia de disciplină, depusă în privința aceluiași mediator;

f) sunt depuse după expirarea termenului stabilit la art. 26 alin. (3).

(6) Dacă sesizarea nu corespunde cerințelor prevăzute la alin. (2) și (3), Comisia de disciplină îi indică autorului sesizării neajunsurile constatate și îi acordă un termen de 10 zile pentru înlăturarea lor. În cazul în care autorul sesizării nu înlătură neajunsurile în termenul acordat, sesizarea se respinge ca inadmisibilă.

(7) Dacă sesizarea a fost depusă în perioada aflării mediatorului în concediu de odihnă anual, în concediu medical, în concediu pentru îngrijirea copilului sau pe durata procedurii civile, contravenționale ori penale, procedura disciplinară se suspendă până la încetarea temeiului de suspendare.

(8) Decizia privind respingerea sesizării ca inadmisibilă se adoptă cu votul unanim al membrilor Comisiei de disciplină prezenți la ședință. Decizia se motivează, indicându-se neajunsurile constatate de Comisia de disciplină, potrivit alin. (5).

(9) Decizia privind admiterea sesizării și intentarea procedurii disciplinare se adoptă cu votul a cel puțin unui membru al Comisiei de disciplină și nu se motivează.

(10) În cazul în care au fost depuse mai multe sesizări cu referire la aceeași abatere disciplinară și la același mediator, acestea se conexează și se examinează într-o singură procedură disciplinară.

Articolul 31. Examinarea cauzei disciplinare

(1) Data examinării în fond a sesizării se stabilește în cel mult 15 zile de la data admiterii sesizării și intentării procedurii disciplinare. Data, ora și locul examinării se comunică autorului sesizării, precum și mediatorului vizat.

(2) Ședințele Comisiei de disciplină se desfășoară cu prezența fizică a membrilor acesteia. Pentru motive temeinice care fac imposibilă prezența fizică a membrilor la ședințele Comisiei de disciplină, aceasta poate decide desfășurarea ședințelor în regim online, prin intermediul mijloacelor de comunicații electronice precum sistemele de teleconferință sau de videoconferință. Organizarea și desfășurarea ședințelor la distanță au loc conform regulamentului indicat la art. 27 alin. (13).

(3) Comisia de disciplină asigură accesul autorului sesizării, al mediatorului și al reprezentanților acestora la dosarul disciplinar.

(4) Ședințele Comisiei de disciplină sunt publice. Prin decizia motivată a acesteia,

ședințele pot fi declarate închise în scopul asigurării protecției secretului de stat, a secretului comercial ori a altei informații a cărei divulgare este interzisă prin lege.

(5) Procedura disciplinară se desfășoară în limba română. Persoana interesată în soluționarea cauzei care nu posedă sau nu vorbește limba română este în drept să ia cunoștință de actele și lucrările Comisiei de disciplină și să comunice în ședință prin interpret, contractat în acest scop de persoana în cauză.

(6) Mediatorul este obligat să prezinte Comisiei de disciplină copii autentificate ale materialelor din dosarul de mediere care este obiect al sesizării și, după caz, orice alte acte relevante pentru examinarea sesizării, într-un termen rezonabil, stabilit de Comisia de disciplină.

(7) Membrii Comisiei de disciplină sunt în drept să-i solicite mediatorului prezentarea opiniei sale și a altor probe necesare pentru elucidarea faptelor invocate în sesizare.

(8) Ședința de examinare în fond a sesizării se desfășoară cu prezența autorului sesizării și a mediatorului vizat. Neprezentarea nemotivată la ședința Comisiei de disciplină a autorului sesizării, a mediatorului sau a reprezentanților acestora nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.

(9) În timpul examinării sesizării, autorul acesteia și mediatorul pot beneficia de asistență juridică.

(10) Mediatorul sau, după caz, reprezentantul acestuia are dreptul să își expună opinia, să dea explicații, să prezinte probe și să formuleze cereri. La ședințe pot fi invitați și audiați specialiști și experți în domeniu.

(11) În cazul în care, pe parcursul examinării sesizării, se constată că acțiunile mediatorului care constituie obiect al sesizării sunt, în același timp, obiect de examinare în cadrul unui litigiu în instanța de judecată, Comisia de disciplină suspendă examinarea sesizării până la pronunțarea unei decizii definitive în acest sens a instanței de judecată.

(12) Retragerea sesizării constituie temei de încetare a examinării acesteia, cu excepția cazului în care în procesul de examinare au fost constatate fapte care au dus la lezarea drepturilor altor persoane interesate sau a altor interese ocrotite de lege.

(13) Dacă în procesul de examinare a sesizării se identifică elemente ale altor abateri disciplinare decât cele invocate în sesizare, Comisia de disciplină îi informează cu privire la acest fapt pe autorul sesizării și pe mediatorul supus procedurii disciplinare.

(14) Cauza disciplinară se examinează în cel mult 6 luni de la data înregistrării sesizării, cu excepția stabilită la art. 30 alin. (7). Ținând cont de complexitatea cauzei, de comportamentul participanților, în baza unei solicitări motivate a membrului raportor, președintele Comisiei de disciplină poate prelungi termenul de examinare a cauzei disciplinare până la 9 luni.

Articolul 32. Hotărârile Comisiei de disciplină

(1) Comisia de disciplină poate hotărî:

a) constatarea lipsei abaterii disciplinare și încetarea procedurii disciplinare; sau

b) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de prezenta lege.

(2) Dacă Comisia de disciplină constată că faptele invocate în sesizare nu țin de competența sa, originalul sesizării și înscrisurile care o însoțesc se expediază autorității competente. În acest caz, Comisia de disciplină emite o decizie prin care expune faptele constatate cu privire la lipsa competenței și argumentele în favoarea competenței instituției către care se remite sesizarea spre examinare. Acest fapt se aduce la cunoștința autorului sesizării.

(3) Dispozitivul hotărârii privind examinarea sesizării se emite în ziua examinării în fond a sesizării respective și se semnează de către președintele Comisiei de disciplină. Dacă există opinii separate ale membrilor Comisiei de disciplină, acestea se expun în formă scrisă și se anexează la dosarul disciplinar.

(4) Dispozitivul hotărârii se publică, în termen de 3 zile lucrătoare, pe site-ul web oficial al Ministerului Justiției și pe cel al Uniunii Mediatorilor. În cazul anulării, prin hotărâre judecătorească definitivă, a hotărârii Comisiei de disciplină, Uniunea Mediatorilor și Ministerul Justiției actualizează din oficiu informația respectivă pe site-urile lor web oficiale.

(5) În termen de 15 zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, Comisia de disciplină întocmește hotărârea motivată, care se semnează de către președintele Comisiei de disciplină. Același termen se aplică și pentru întocmirea opiniei separate. Hotărârea motivată se înmânează mediatorului vizat și autorului sesizării prin orice mijloace care permit probarea acestui fapt.

Articolul 33. Sancțiunile disciplinare

(1) Pentru săvârșirea unei abaterii disciplinare dintre cele prevăzute la art. 26 alin. (1), mediatorului i se aplică una dintre următoarele sancțiuni disciplinare:

a) avertisment;

b) mustrare;

c) amendă;

d) suspendarea activității pe un termen de la 6 luni până la un an;

e) retragerea licenței pentru desfășurarea activității de mediator.

(2) La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul mediatorului.

(3) Mărimea amenzii prevăzute la alin. (1) lit. c) este de la 50 la 100 de unități

convenționale. Amenda se achită în contul Uniunii Mediatorilor. Hotărârea definitivă a Comisiei de disciplină are caracter executoriu.

(4) Hotărârea Comisiei de disciplină privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestată în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ. În acest caz, calitatea procesuală de pârât aparține Uniunii Mediatorilor.

(5) Hotărârea Comisiei de disciplină prin care se propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se transmite Ministerului Justiției în vederea emiterii de către ministrul justiției a unui ordin privind suspendarea sau încetarea activității mediatorului, ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare.

(6) Ordinul ministrului justiției poate fi contestat în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Contestarea ordinului ministrului justiției privind suspendarea sau încetarea activității mediatorului nu suspendă executarea acestuia.

Capitolul III

UNIUNEA MEDIATORILOR

Articolul 34. Uniunea Mediatorilor

(1) Uniunea Mediatorilor este organul de autoadministrare al mediatorilor, de promovare și apărare a intereselor colective ale acestora, din care fac parte toți mediatorii din Republica Moldova, fiind constituit în temeiul prezentei legi și al statutului său, aprobat de Adunarea generală a mediatorilor.

(2) Uniunea Mediatorilor este o asociație profesională necomercială cu personalitate juridică, cu patrimoniu și buget propriu, cu sediul în municipiul Chișinău.

(3) Bugetul Uniunii Mediatorilor se formează din contribuțiile obligatorii ale mediatorilor, din amenzile achitate de mediatorii în calitate de sancțiuni disciplinare și din alte surse neinterzise de lege.

(4) În primul trimestru al fiecărui an, Uniunea Mediatorilor prezintă Ministerului Justiției un raport anual privind activitatea sa și activitatea mediatorilor.

(5) Modul de gestionare a mijloacelor acumulate în bugetul Uniunii Mediatorilor se verifică o dată la 4 ani, printr-un audit independent.

Articolul 35. Competențele Uniunii Mediatorilor

Uniunea Mediatorilor are următoarele competențe:

a) colaborează cu autoritățile publice în vederea implementării și perfecționării cadrului normativ în domeniul medierii;

b) elaborează și implementează standardele de formare în domeniul medierii;

c) promovează medierea ca modalitate de soluționare alternativă a litigiilor, prin încurajarea utilizării acesteia;

d) reprezintă interesele profesionale ale mediatorilor în organizațiile internaționale din domeniul medierii;

e) reglementează și monitorizează modul de organizare și desfășurare a cursurilor de formare a mediatorilor;

f) acreditează formatorii și furnizorii de formare inițială și continuă a mediatorilor;

g) creează comisii specializate, grupuri de lucru și aprobă competențele și modul de funcționare a acestora, conform Statutului Uniunii Mediatorilor;

h) elaborează și prezintă Ministerului Justiției raportul anual de activitate al Uniunii Mediatorilor;

i) coordonează activitatea profesională și dezvoltarea continuă a mediatorilor;

j) supraveghează respectarea de către mediatori a eticii profesionale;

k) prezintă, din oficiu sau la solicitarea Comisiei de disciplină, opinia cu privire la activitatea profesională a mediatorului;

l) ține evidența birourilor de mediere și a organizațiilor de mediere;

m) păstrează dosarele personale ale mediatorilor;

n) aprobă modelul legitimației de mediator și asigură procesul de eliberare a acesteia;

o) aprobă suma minimă a contractului de asigurare de răspundere civilă a mediatorului;

p) alte competențe prevăzute de lege.

Articolul 36. Organele Uniunii Mediatorilor

(1) Organele de administrare ale Uniunii Mediatorilor sunt:

a) Adunarea generală a mediatorilor;

b) Consiliul Uniunii Mediatorilor;

c) președintele Uniunii Mediatorilor;

d) secretarul general al Uniunii Mediatorilor.

(2) În cadrul Uniunii Mediatorilor se constituie și funcționează:

a) Comisia de etică;

b) Comisia de cenzori.

(3) Ședințele organelor colegiale ale Uniunii Mediatorilor se desfășoară cu prezența fizică a membrilor săi sau în regim online, prin intermediul mijloacelor de comunicații electronice, în conformitate cu Statutul Uniunii Mediatorilor.

Articolul 37. Adunarea generală a mediatorilor

(1) Adunarea generală a mediatorilor este organul suprem al Uniunii Mediatorilor.

(2) Adunarea generală a mediatorilor se convoacă cel puțin o dată pe an și este prezidată de președintele Uniunii Mediatorilor. Ședințele pot fi ordinare și extraordinare.

(3) Ședința ordinară a Adunării generale a mediatorilor se convoacă de către Consiliul Uniunii Mediatorilor, care îi anunță pe mediatori, cu cel puțin o lună înainte, cu privire la data, ora și locul sau, după caz, modul desfășurării ședinței. Anunțul privind convocarea Adunării generale a mediatorilor, ordinea de zi și materialele ce urmează a fi examinate se plasează pe site-ul web oficial al Uniunii Mediatorilor.

(4) Ședința extraordinară se convoacă, în termen de 10 zile:

a) la inițiativa Consiliului Uniunii Mediatorilor;

b) la propunerea Ministerului Justiției;

c) la solicitarea a cel puțin 1/5 din numărul mediatorilor a căror formă de organizare a activității a fost înregistrată și a căror activitate nu este suspendată;

d) la solicitarea președintelui Uniunii Mediatorilor.

(5) Adunarea generală a mediatorilor este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 50% din numărul total al mediatorilor care, la momentul convocării, au forma de organizare a activității înregistrată.

(6) În cazul în care Adunarea generală a mediatorilor nu este deliberativă, Consiliul Uniunii Mediatorilor o convoacă repetat, în cel mult 15 zile. Adunarea convocată în aceste condiții este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 1/3 din numărul total al mediatorilor.

(7) Fiecare mediator deține un singur vot.

(8) Hotărârile Adunării generale a mediatorilor se adoptă cu votul majorității mediatorilor prezenți, cu excepția hotărârilor privind atribuțiile indicate la art. 38 lit. a)–c), care se adoptă cu votul a cel puțin 2/3 din numărul mediatorilor prezenți. Hotărârile privind alegerea și revocarea membrilor Comisiei de licențiere, ai Consiliului Uniunii Mediatorilor, ai Comisiei de disciplină se adoptă prin vot secret.

(9) Procedura privind convocarea, organizarea și desfășurarea ședințelor Adunării generale a mediatorilor se stabilește în Statutul Uniunii Mediatorilor.

(10) Adunarea generală a mediatorilor poate adopta hotărâri doar în raport cu subiectele incluse în ordinea de zi.

(11) Participarea mediatorilor la Adunarea generală a mediatorilor este obligatorie. Absența se anunță în prealabil, printr-o notificare scrisă adresată secretarului general al Uniunii Mediatorilor. Nu se admite participarea prin reprezentant la Adunarea generală a mediatorilor.

(12) Hotărârile Adunării generale a mediatorilor pot fi contestate în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(13) În cadrul Adunării generale a mediatorilor, votarea poate fi realizată și prin utilizarea mijloacelor electronice. Modul de organizare și desfășurare a votării și alegerilor în cadrul Uniunii Mediatorilor prin utilizarea mijloacelor electronice se stabilește în Statutul Uniunii Mediatorilor. Exprimarea dreptului de vot prin mijloace electronice se consideră participare la Adunarea generală a mediatorilor.

Articolul 38. Atribuțiile Adunării generale a mediatorilor

Adunarea generală a mediatorilor are următoarele atribuții:

- a) aprobă și modifică Statutul Uniunii Mediatorilor;
- b) alege și revocă membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor, ai Comisiei de etică și ai Comisiei de cenzori;
- c) aprobă mărimea și modul de calcul al contribuției obligatorii a mediatorilor;
- d) aprobă procedura de verificare a respectării de către mediatori a obligațiilor privind combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;
- e) aprobă Codul de etică al mediatorului;
- f) aprobă rapoartele anuale ale președintelui Uniunii Mediatorilor și secretarului general al Uniunii Mediatorilor;
- g) aprobă planul de activitate și bugetul anual ale Uniunii Mediatorilor;
- h) decide cu privire la necesitatea efectuării unui audit intern sau extern;
- i) adoptă hotărâri cu privire la procurarea, distribuirea și înstrăinarea patrimoniului Uniunii Mediatorilor;
- j) desemnează membri în Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat;
- k) alte atribuții stabilite de lege.

Articolul 39. Consiliul Uniunii Mediatorilor

(1) Consiliul Uniunii Mediatorilor este organul executiv al Uniunii Mediatorilor, fiind constituit din 7 mediatori aleși de Adunarea generală a mediatorilor pentru un mandat de 4 ani. Președintele Uniunii Mediatorilor este de drept și președintele Consiliului Uniunii

Mediatorilor.

(2) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului membrului Consiliului Uniunii Mediatorilor sau de la data încetării mandatului acestuia, Adunarea generală a mediatorilor nu a ales un nou membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor, acesta este numit prin ordin al ministrului justiției, fiind selectat din rândul mediatorilor.

(3) Calitatea de membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de licențiere, al Comisiei de soluționare a contestațiilor, al Comisiei de disciplină, al Comisiei de etică și al Comisiei de cenzori.

(4) Consiliul Uniunii Mediatorilor se convoacă în ședințe ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar decât o dată pe trimestru.

(5) Ședințele Consiliului Uniunii Mediatorilor se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 5 membri. Deciziile Consiliului Uniunii Mediatorilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(6) Fiecare membru al Consiliului Uniunii Mediatorilor beneficiază, pentru fiecare ședință la care participă, de o indemnizație echivalentă cu a treia parte din salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul în curs, achitată de Uniunea Mediatorilor.

(7) Consiliul Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

a) elaborează și aprobă standarde profesionale și recomandări privind unificarea practicii în domeniul medierii;

b) elaborează și aprobă recomandări cu privire la mărimea onorariilor mediatorilor;

c) asigură îndeplinirea hotărârilor Adunării generale a mediatorilor, aprobă și prezintă rapoartele anuale privind activitatea Uniunii Mediatorilor;

d) elaborează și transmite Ministerului Justiției spre promovare/aprobare proiecte de acte normative și/sau proiecte de acte administrative cu caracter normativ din domeniul medierii;

e) aprobă regulamente interne ale Uniunii Mediatorilor, inclusiv Regulamentul cu privire la controlul calității serviciilor prestate de mediator;

f) organizează cursuri de formare inițială sau continuă a mediatorilor;

g) delege mediatori pentru participare la seminare, conferințe și cursuri de instruire;

h) alege președintele Uniunii Mediatorilor dintre membrii săi și îl revocă;

i) emite opinii consultative asupra unor subiecte ce vizează medierea;

j) decide asupra tuturor chestiunilor care nu sunt de competența exclusivă a altor organe ale Uniunii Mediatorilor;

k) angajează secretarul general al Uniunii Mediatorilor;

l) aprobă contractele încheiate de secretarul general care depășesc suma de 50 de mii de lei;

m) alte atribuții stabilite de lege sau de Statutul Uniunii Mediatorilor.

Articolul 40. Președintele Uniunii Mediatorilor

(1) Președintele Uniunii Mediatorilor se alege pe un termen de doi ani și nu poate deține mai mult de două mandate consecutive.

(2) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului de președinte al Uniunii Mediatorilor sau de la data încetării mandatului respectiv, din diferite motive, Consiliul Uniunii Mediatorilor nu a ales un nou președinte, acesta este numit prin ordin al ministrului justiției, fiind selectat dintre membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(3) Funcția de președinte al Uniunii Mediatorilor este remunerată în mărimea stabilită de Adunarea generală a mediatorilor.

(4) Președintele Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

a) conduce și reprezintă Uniunea Mediatorilor în relațiile cu autoritățile publice, cu persoanele fizice și juridice atât la nivel național, cât și internațional;

b) prezidează ședințele Consiliului Uniunii Mediatorilor;

c) semnează actele Consiliului Uniunii Mediatorilor și ale Uniunii Mediatorilor;

d) prezintă Adunării generale a mediatorilor și Ministerului Justiției raportul anual de activitate al Uniunii Mediatorilor;

e) alte atribuții prevăzute de lege și de Statutul Uniunii Mediatorilor.

(5) Dacă funcția de președinte al Uniunii Mediatorilor este vacantă sau dacă președintele este demis ori se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile pentru o perioadă mai mare de două luni, interimatul funcției este asigurat de către unul dintre membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor, ales prin vot secret de către membrii Consiliului Uniunii Mediatorilor.

Articolul 41. Secretarul general al Uniunii Mediatorilor

(1) Activitatea organizatorică, administrativă, economică și financiară a Uniunii Mediatorilor se asigură de către secretarul general al Uniunii Mediatorilor.

(2) Secretarul general al Uniunii Mediatorilor este angajat de către Consiliul Uniunii Mediatorilor, pe bază de concurs, pe un termen de 5 ani.

(3) În funcția de secretar general al Uniunii Mediatorilor poate fi angajată persoana care are studii superioare în management, economie sau drept și o vechime în muncă de cel puțin 3 ani.

(4) Secretarul general al Uniunii Mediatorilor are următoarele atribuții:

- a) asigură gestiunea economico-financiară a Uniunii Mediatorilor;
- b) încheie acorduri și contracte în numele Uniunii Mediatorilor;
- c) gestionează bugetul Uniunii Mediatorilor;
- d) organizează elaborarea, fundamentarea și prezentarea spre aprobare Adunării generale a mediatorilor a proiectului de buget anual al Uniunii Mediatorilor;
- e) prezintă spre aprobare Adunării generale a mediatorilor raportul anual privind executarea bugetului;
- f) ține evidența bunurilor aflate în gestiunea Uniunii Mediatorilor;
- g) organizează și participă la ședințele Adunării generale a mediatorilor și ale Consiliului Uniunii Mediatorilor, fără drept de vot;
- h) elaborează proiectul agendei și pregătește materialele pentru ședințele Adunării generale a mediatorilor și ale Consiliului Uniunii Mediatorilor, după consultarea celui din urmă;
- i) angajează personalul secretariatului și conduce activitatea acestuia;
- j) execută deciziile Adunării generale a mediatorilor și ale Consiliului Uniunii Mediatorilor ce se referă la activitatea sa;
- k) alte atribuții prevăzute de Statutul Uniunii Mediatorilor.

(5) În exercitarea atribuției prevăzute la alin. (4) lit. a), secretarul general al Uniunii Mediatorilor are obligația de a-l consulta în prealabil pe președintele Uniunii Mediatorilor în ceea ce privește poziția instituțională pe care urmează să o expună și de a respecta considerentele expuse de către președintele Uniunii Mediatorilor.

(6) Pe perioada absenței temporare a secretarului general sau a vacanței funcției de secretar general, atribuțiile acestuia se exercită de către o persoană din cadrul secretariatului Uniunii Mediatorilor, desemnată prin hotărâre a Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(7) Funcția de secretar general al Uniunii Mediatorilor este remunerată. Mărimea remunerației este stabilită de Consiliul Uniunii Mediatorilor.

(8) Pe perioada mandatului său, secretarul general al Uniunii Mediatorilor nu are dreptul să exercite prin cumul alte funcții sau activități remunerate, inclusiv cea de mediator, cu excepția funcțiilor didactice, științifice și de creație.

Articolul 42. Comisia de etică

(1) Comisia de etică este un organ independent, instituit în scopul examinării cazurilor de încălcare a Codului de etică al mediatorului și al constatării abaterilor de la etica profesională.

(2) Comisia de etică este formată din 5 membri aleși de către Adunarea generală a mediatorilor. Mandatul membrilor Comisiei de etică este de 4 ani.

(3) Dacă, în termen de 30 de zile de la data expirării mandatului membrului Comisiei de etică sau de la data încetării mandatului acestuia, din diferite motive, nu a fost ales un nou membru al Comisiei de etică, acesta este numit prin ordin al ministrului justiției.

(4) Calitatea de membru al Comisiei de etică este incompatibilă cu calitatea de membru al Comisiei de licențiere, al Comisiei de disciplină, al Comisiei de cenzori și al Consiliului Uniunii Mediatorilor.

(5) Ședințele Comisiei de etică se consideră deliberative dacă la ele participă cel puțin 3 membri. Hotărârile Comisiei de etică se adoptă cu votul a cel puțin 3 membri.

(6) În urma examinării cazurilor de încălcare a Codului de etică al mediatorului, Comisia de etică adoptă o hotărâre motivată privind:

a) constatarea încălcării Codului de etică al mediatorului, cu recomandări de corectare a comportamentului;

b) sesizarea Comisiei de disciplină referitoare la abaterea disciplinară depistată; sau

c) lipsa încălcării Codului de etică al mediatorului.

(7) Hotărârile Comisiei de etică se publică pe site-ul web oficial al Uniunii Mediatorilor în termen de 3 zile lucrătoare de la data adoptării.

Articolul 43. Comisia de cenzori

(1) Comisia de cenzori este formată din 3 mediatori cu o vechime în profesie de cel puțin 3 ani, aleși pentru un mandat de doi ani, fără dreptul de a exercita două mandate consecutive. Un membru al Comisiei de cenzori nu poate fi membru al altor comisii din cadrul Uniunii Mediatorilor.

(2) Comisia de cenzori exercită controlul activității economico-financiare a Uniunii Mediatorilor.

(3) Comisia de cenzori efectuează un control ordinar o dată pe an. La necesitate, aceasta poate efectua un control extraordinar la cererea Consiliului Uniunii Mediatorilor, a președintelui Uniunii Mediatorilor sau la solicitarea Adunării generale a mediatorilor.

(4) După efectuarea controlului ordinar sau, după caz, extraordinar, Comisia de cenzori întocmește un raport care reflectă perioada verificată, corelația bugetului cu cheltuielile efectuate, temeinicia cheltuielilor efectuate, concluziile și recomandările Comisiei de cenzori. Raportul se semnează de către toți membrii Comisiei de cenzori. Membrul Comisiei de cenzori poate exprima opinie separată, care se anexează la raport.

(5) Raportul Comisiei de cenzori se aduce la cunoștința Consiliului Uniunii Mediatorilor și se aprobă de către Adunarea generală a mediatorilor.

(6) Organizarea și funcționarea Comisiei de cenzori sunt prevăzute în regulamentul de activitate al acesteia, aprobat de Consiliul Uniunii Mediatorilor.

Capitolul IV

PROCESUL DE MEDIERE

Articolul 44. Recurgerea la mediere

(1) Medierea poate fi inițiată de către oricare dintre părți, din proprie inițiativă, precum și la recomandarea autorităților publice, a instanțelor de judecată, a organului de urmărire penală. Medierea poate fi inițiată la orice etapă de examinare a litigiului.

(2) În cadrul procesului de mediere, o parte sau ambele părți au dreptul de a beneficia de serviciile garantate de stat ale unui mediator în modul prevăzut de Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.

(3) Părțile trebuie să desfășoare cel puțin o ședință de mediere, până la adresarea în instanța de judecată, pentru următoarele categorii de litigii:

a) civile, indicate la art. 55 alin. (2), cu excepția celor în care autoritatea publică are calitate de reclamant sau pârât;

b) de familie, indicate la art. 56;

c) de muncă, indicate la art. 57.

Articolul 45. Efectul medierii asupra termenelor

de prescripție

(1) Inițierea procesului de mediere în condițiile prezentei legi suspendă termenele de prescripție pentru părți pe durata acestuia în condițiile legislației procesuale. Părțile care recurg la mediere în vederea soluționării unui litigiu sunt în drept să inițieze o procedură judiciară sau arbitrală privind respectivul litigiu, ca urmare a împlinirii unor termene de decădere sau de prescripție extinctivă pe durata procesului de mediere.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere dispozițiilor privind termenele de decădere și de prescripție rezultate din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 46. Motivarea părților pentru recurgerea

la mediere

(1) Părțile care recurg la mediere se scutesc de achitarea taxei de stat pentru confirmarea sau investirea cu formulă executorie a tranzacției de mediere în condițiile art. 52.

(2) În cazul în care, până la depunerea cererii de chemare în judecată, părțile au participat la procesul de mediere, dar procesul de mediere a încetat fără încheierea

tranzacției de mediere sau cu soluționarea parțială a litigiului dintre părți ori în cazul în care procesul de mediere nu a fost inițiat ca urmare a neacceptării de către una dintre părți a invitației de a participa la mediere, la depunerea cererii de chemare în judecată, taxa de stat se reduce cu 25%.

(3) Părțile care recurg la mediere după depunerea cererii de chemare în judecată beneficiază de următoarele facilități:

1) eșalonarea achitării taxei de stat;

2) în cazul finalizării procesului de mediere prin tranzacția asupra tuturor pretențiilor, taxa de stat se restituie în proporție de:

a) 100% - pentru soluționarea prin mediere în instanța de fond;

b) 75% - pentru soluționarea prin mediere în instanța de apel;

c) 50% - pentru soluționarea prin mediere în instanța de recurs;

3) în cazul finalizării procesului de mediere cu soluționarea parțială a unui litigiu privind pretenții patrimoniale, taxa de stat se reduce și se restituie proporțional valorii pretenției soluționate prin mediere.

(4) Părțile beneficiază de facilitățile prevăzute în prezentul articol în modul stabilit de Legea taxei de stat nr. 213/2023 și de Codul de procedură civilă.

Articolul 47. Etapele procesului de mediere

(1) Pentru categoriile de litigii prevăzute la art. 44 alin. (3), procesul de mediere se inițiază până la adresarea în instanța de judecată. Dacă în urma medierii nu a fost încheiată o tranzacție de mediere sau dacă litigiul a fost soluționat parțial, părțile se pot adresa în instanța de judecată făcând dovada desfășurării a cel puțin unei ședințe de mediere, sub sancțiunea restituirii cererii de chemare în judecată în conformitate cu art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă nr. 225/2003. Sancțiunea restituirii cererii de chemare în judecată nu se aplică în situațiile prevăzute la alin. (10).

(2) Procesul de mediere începe la data semnării contractului de mediere. Dacă partea nu a acceptat notificarea mediatorului privind prezentarea la prima ședință de mediere sau a refuzat participarea la mediere, procesul de mediere se consideră neînceput.

(3) Contractul de mediere se încheie în formă scrisă. Acesta trebuie să corespundă cerințelor minime stabilite de Uniunea Mediatorilor și să nu conțină clauze contrare legii sau ordinii publice.

(4) Începerea unui proces de mediere în condițiile prezentei legi sau, după caz, dispunerea de către instanța de judecată a efectuării unei ședințe de mediere constituie temei pentru suspendarea procesului de judecată pentru perioada cuprinsă între data semnării contractului de mediere și cea a soluționării sau, după caz, a constatării imposibilității de a soluționa litigiul prin mediere.

(5) Părțile pot desemna prin acord comun unul sau mai mulți mediatorii sau pot solicita unei organizații de mediere desemnarea unui mediator, conform regulilor aprobate de organizația respectivă. În cadrul procesului judiciar, instanța propune părților să participe la o ședință de mediere cu privire la soluționarea litigiilor prin mediere.

(6) Părțile se pot prezenta la mediator fie individual, fie împreună. În cazul în care se prezintă doar una dintre părți, mediatorul, la cererea acesteia, adresează celeilalte părți notificarea scrisă în vederea informării și acceptării medierii, stabilind un termen de 15 zile de la data recepționării notificării, dacă în convenția de mediere nu este prevăzut un alt termen. În litigiile cu element de extraneitate se stabilește un termen de 30 de zile de la data recepționării notificării. Notificarea se transmite prin orice mijloace care asigură confirmarea primirii acesteia. Partea solicitantă prezintă mediatorului datele de contact ale celeilalte părți pe care le deține.

(7) Părțile sunt în drept să determine prin acord comun toate aspectele ce țin de inițierea, derularea și finalizarea procesului de mediere.

(8) Până la încheierea contractului de mediere, mediatorul este obligat să informeze părțile privind scopul medierii, procedura, drepturile și obligațiile mediatorului și ale părților, consecințele procesului de mediere, efectele semnării unei tranzacții de mediere, precum și privind consecințele nerespectării prevederilor tranzacției de mediere semnate.

(9) Contractele de mediere învestite cu formulă executorie obțin caracter executoriu la data la care creanța devine exigibilă și oferă dreptul la executare silită extrajudiciară fără adresarea unei cereri în instanța de judecată sau către notar, dacă părțile au convenit asupra acestui lucru, în mod expres, în contract. Nu se învestesc cu formulă executorie contractele de mediere contrare legii.

(10) Medierea nu se consideră inițiată dacă, după întreprinderea tuturor măsurilor de notificare, inclusiv cu implicarea părții, mediatorul este în imposibilitatea de a desfășura ședința în condițiile alin. (1). În acest caz, prevederile alin. (1) referitoare la restituirea cererii de chemare în judecată nu se aplică dacă partea vizată prezintă actul eliberat de mediator cu privire la imposibilitatea desfășurării ședinței de mediere.

(11) Dacă după punerea pe rol a cererii de chemare în judecată s-a prezentat partea care nu a participat la ședința de mediere, instanța dispune participarea părților la o ședință de mediere și schimbă termenul de judecată, cu excepția cazului în care partea respectivă refuză expres participarea la ședința de mediere. Dacă partea respectivă nu se prezintă în mod repetat la ședința de mediere, atunci instanța îi aplică o amendă dintre cele prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. f) și continuă examinarea cauzei.

Articolul 48. Notificarea

(1) Mediatorul informează partea sau, după caz, părțile privind data, ora și locul desfășurării ședinței de mediere, prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii informației.

(2) Pentru toate litigiile, inclusiv pentru cele în care părțile, potrivit legii, trebuie să desfășoare cel puțin o ședință de mediere până la adresarea în instanța de judecată,

mediatorul întreprinde măsurile disponibile în vederea identificării locului de aflare a părții, pentru notificarea acesteia cu privire la desfășurarea ședinței de mediere solicitate de parte.

Articolul 49. Desfășurarea medierii

(1) Medierea se întemeiază pe cooperarea părților, mediatorul utilizând metode și tehnici specifice, bazate pe comunicare și negociere.

(2) Medierea litigiului are loc într-un termen care nu trebuie să depășească 3 luni de la data încheierii contractului de mediere. Până la expirarea termenului respectiv, părțile pot solicita de comun acord prelungirea acestuia.

(3) În cazul în care litigiul este trimis spre mediere în cadrul unui proces judiciar sau în cadrul urmăririi penale, termenul de mediere poate fi prelungit doar cu acordul instanței de judecată sau, după caz, al procurorului.

(4) În procesul de mediere, mediatorul este în drept să se informeze în privința fondului cauzei.

(5) Părțile decid, de comun acord și cu asistența mediatorului, asupra regulilor și duratei procesului de mediere. Dacă părțile nu au ajuns la o înțelegere privind regulile de desfășurare a procesului de mediere, mediatorul este în drept să desfășoare procesul de mediere în maniera pe care acesta o consideră potrivită, luând în considerare circumstanțele litigiului, doleanțele părților și necesitatea desfășurării procedurii într-un termen rezonabil.

(6) Părțile sunt în drept să renunțe în orice moment la mediere.

(7) Părțile participă personal la procesul de mediere. În cazul în care una dintre părți este persoană juridică, aceasta participă la proces prin intermediul unui reprezentant împuternicit conform legii.

(8) Pe parcursul procesului de mediere, părțile pot fi asistate de avocați, traducători și/sau interpreți, precum și de specialiști în domeniul respectiv. Cu consimțământul părților, la procesul de mediere pot participa și alte persoane.

(9) Pe durata desfășurării procesului de mediere, mediatorul se poate întruni în ședințe comune cu ambele părți sau în ședințe separate cu fiecare parte.

(10) Modul de desfășurare a ședințelor se negociază de către părți și mediator. Ședințele de mediere pot fi desfășurate inclusiv online.

(11) Înregistrarea audio sau video a ședințelor de mediere se efectuează cu acordul tuturor părților și al mediatorului.

Articolul 50. Soluționarea litigiului

(1) Părțile convin, de comun acord, asupra opțiunilor de soluționare a litigiului. Mediatorul nu poate decide asupra acestor opțiuni, dar, la cererea părților, poate înainta

propuneri asupra posibilităților de soluționare a litigiului.

(2) Litigiile soluționate prin mediere se finalizează cu încheierea tranzacției de mediere. Părțile pot solicita, prin consens, acordarea unui termen, până la semnarea tranzacției de mediere, pentru a consulta opinia unor experți, astfel încât să își poată exprima consimțământul liber și în cunoștință de cauză.

(3) Părțile pot formula în scris condițiile de soluționare a litigiului.

Articolul 51. Valabilitatea tranzacției de mediere

(1) Tranzacția de mediere se încheie în formă scrisă și trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative.

(2) Nu se admite includerea în tranzacția de mediere a unor clauze care:

a) se referă la drepturi și obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție de mediere;

b) încalcă legislația, ordinea publică și bunele moravuri;

c) sunt în mod vădit inechitabile;

d) prejudiciază interesul superior al copilului;

e) încalcă drepturile unor terțe persoane neantrenate în procesul de mediere.

Articolul 52. Executarea tranzacției de mediere

(1) Tranzacția de mediere este obligatorie pentru părți și se execută benevol în termen de 20 de zile de la data semnării acesteia, dacă părțile nu au convenit altfel.

(2) Părțile, de comun acord, pot investi tranzacția de mediere cu formulă executorie la un notar ales prin consens.

(3) Tranzacția de mediere, cu excepția celei încheiate pentru soluționarea unui conflict ce se referă la dreptul translativ de proprietate asupra unui bun imobil, se investește cu formulă executorie dacă fiecare parte a litigiului este reprezentată de avocat în procesul de mediere și dacă tranzacția de mediere este semnată de mediator, de fiecare parte și de avocatul fiecărei părți. Persoanele juridice pot fi reprezentate de un angajat jurist, în baza procurii.

(4) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul unui proces de mediere care a avut loc în afara unui proces civil nu este executată benevol și nu este investită cu formulă executorie, aceasta poate fi confirmată de către instanța de judecată în scopul executării silite, în condițiile Codului de procedură civilă.

(5) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul unui proces de mediere care a avut loc în cadrul unui proces judiciar nu este executată benevol, în scopul executării silite, la solicitarea părții interesate, aceasta poate fi confirmată de către instanța de judecată în

condițiile Codului de procedură civilă.

(6) Dacă tranzacția de mediere încheiată în cadrul unui proces arbitral nu este executată benevol, în scopul executării silit, la solicitarea părții interesate, aceasta se confirmă prin hotărâre arbitrală în condițiile legii.

(7) Tranzacția de mediere nu poate fi investită cu formulă executorie dacă:

a) conținutul acesteia este contrar legislației naționale;

b) conținutul tranzacției cu element de extraneitate este contrar legislației statului respectiv;

c) legislația națională sau internațională privind tranzacțiile cu element de extraneitate nu prevede posibilitatea investirii acesteia cu formulă executorie.

Articolul 53. Suspendarea, reluarea și încetarea

procesului de mediere

(1) Procesul de mediere se suspendă de drept în cazul:

a) suspendării activității mediatorului;

b) retragerii licenței pentru desfășurarea activității de mediator;

c) decesului mediatorului.

(2) Procesul de mediere încetează în cazul:

a) semnării de către părți a tranzacției de mediere;

b) constatării de către mediator a imposibilității părților de a încheia tranzacția de mediere;

c) renunțării uneia sau ambelor părți la mediere;

d) expirării termenului stabilit pentru procesul de mediere, dacă părțile nu au solicitat prelungirea acestuia;

e) abținerii mediatorului de la medierea litigiului în condițiile art. 11 alin. (1);

f) renunțării mediatorului la continuarea procesului de mediere în condițiile art. 56 alin. (4);

g) decesului părții persoană fizică sau lichidării părții persoană juridică.

(3) Încetarea medierii în temeiul alin. (2) se consemnează într-un proces-verbal, întocmit conform modelului aprobat de Uniunea Mediatorilor, care se semnează de către mediator, se înmânează părților și, după caz, se prezintă instanței de judecată, arbitrajului, organului de urmărire penală sau agentului constatator. În procesul-verbal nu se include

informația referitoare la conținutul sesiunilor de mediere, opinia mediatorului privind comportamentul părților și nici orice altă informație a cărei divulgare contravine principiului confidențialității.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1), dosarul de mediere se repartizează de către Uniunea Mediatorilor unui alt mediator, identificat de părți sau, după caz, de Uniune, pentru reluarea procesului de mediere.

(5) Mediatorul este obligat să asigure păstrarea procesului-verbal și a materialelor aferente procesului de mediere timp de cel puțin 4 ani de la data expirării termenului de executare integrală a tranzacției de mediere, conform unor reguli aprobate de Uniunea Mediatorilor.

(6) Reluarea procesului de mediere cu atragerea aceluiași sau a unui alt mediator se efectuează în condițiile art. 44, 47-50.

Capitolul V

PROCESUL DE MEDIERE ÎN DOMENII SPECIFICE

Secțiunea 1

Medierea în litigii civile, de familie și de muncă

Articolul 54. Convenția de mediere

(1) Convenția de mediere se încheie în formă scrisă, înainte sau după apariția litigiului, în una dintre următoarele forme:

- a) clauză de mediere inserată în contract;
- b) acord de mediere.

(2) Validitatea clauzei contractuale prin care părțile consimt să supună medierii litigiile legate de valabilitatea, încheierea, interpretarea, executarea sau încetarea contractului este independentă de validitatea contractului care conține clauza. Referința dintr-un contract la un alt înscris încheiat de aceleași părți, ce conține o clauză de mediere, are valoare de convenție de mediere scrisă dacă referința este suficientă pentru ca clauza să facă parte din contract.

(3) În cazul în care părțile în proces au încheiat o convenție de mediere și una dintre ele o invocă în instanța de judecată, aceasta din urmă își verifică competența. Instanța reține spre soluționare cauza dacă:

- a) pârâtul și-a formulat apărarea în fond, fără nicio rezervă întemeiată pe convenția de mediere;
- b) convenția de mediere este lovită de nulitate, și-a pierdut valabilitatea ori este nesusceptibilă de executare;

c) procesul de mediere nu poate avea loc din cauze vădit imputabile pârâtului.

(4) Partea pierde dreptul de a invoca convenția de mediere în instanța de judecată dacă:

a) nu a acceptat notificarea celeilalte părți sau a mediatorului privind participarea la mediere;

b) a refuzat anterior participarea la mediere.

Articolul 55. Medierea în litigiile civile

(1) Medierea în litigiile civile poate avea loc în cadrul sau în afara procesului judiciar sau arbitral. Pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile și obligațiile care sunt sau pot fi supuse examinării în instanța de judecată sau în arbitraj și de care părțile pot dispune liber prin tranzacție de mediere, în condițiile legii.

(2) Părțile se pot adresa în instanța de judecată doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. a), în vederea soluționării următoarelor tipuri de litigii, a căror valoare nu depășește 50 de salarii medii lunare pe economie, stabilită prin hotărâre de Guvern pentru anul în curs, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată:

a) încasare a datoriilor;

b) reparare a prejudiciilor, inclusiv a celor cauzate prin contravenții și infracțiuni;

c) partajare a proprietății;

d) răspândire de informații false și defăimătoare;

e) executare a contractelor de împrumut, de donație, de arendă, de locațiune, bancare, de leasing și de asigurare;

f) procedură de insolvență.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a) și e) nu se aplică litigiilor în care partea ce intenționează să inițieze un proces de încasare a datoriilor în instanța de judecată este:

a) instituție bancară;

b) furnizor/prestator/operator de servicii comunale;

c) furnizor/prestator/operator de servicii necomunale de furnizare a energiei electrice, a gazelor naturale și de comunicații electronice.

Articolul 56. Medierea în litigiile de familie

(1) Părțile se pot adresa în instanța de judecată doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. b), în vederea soluționării litigiilor aferente cazurilor de conflict între soți, foști soți, alți membri de familie sau dintre

concubini, privind exercitarea drepturilor și obligațiilor părintești, stabilirea domiciliului copiilor, întreținerea copiilor și a altor membri de familie, inclusiv inapți de muncă, precum și oricăror alte neînțelegeri dintre aceștia, cu excepția litigiilor aferente cazurilor de desfacere a căsătoriei. Litigiile aferente cazurilor de violență în familie nu pot fi soluționate prin mediere.

(2) Clauza de mediere poate fi inclusă într-un contract matrimonial.

(3) În litigiile de familie care vizează interesele copilului, părțile prezintă avizul autorității tutelare.

(4) Dacă în procesul de mediere a unui litigiu de familie apar circumstanțe care creează sau ar putea crea un pericol pentru creșterea și dezvoltarea normală a copilului sau care lezează interesele lui legale, mediatorul este obligat să informeze în acest sens autoritatea tutelară, fiind, totodată, în drept să renunțe la continuarea procesului de mediere.

(5) Tranzacția de mediere cu privire la soluționarea litigiului de familie care vizează creșterea și dezvoltarea normală sau interesul superior al copilului se depune de către părți la autoritatea tutelară competentă, pentru informare.

(6) Litigiile care vizează înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite sau exercitarea dreptului de vizitare a copilului pot fi soluționate în cadrul unui proces de mediere, cu consimțământul și în numele părților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2024 privind protecția specială a copiilor împotriva deplasării în străinătate sau reținerii ilicite.

Articolul 57. Medierea în litigiile de muncă

Părțile se pot adresa în instanța de judecată doar după participarea la cel puțin o ședință de mediere, în condițiile art. 44 alin. (3) lit. c), în vederea soluționării:

a) litigiilor individuale de muncă ce țin de restabilirea la locul de muncă, garanțiile salariale și despăgubirile rezultate din absența forțată de la muncă, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de către una dintre părțile contractului individual de muncă;

b) litigiilor individuale de muncă privind încheierea, executarea, modificarea, suspendarea, încetarea și anularea contractului individual de muncă;

c) conflictelor colective de muncă, în cazul în care părțile conflictului nu au ajuns la o înțelegere sau nu sunt de acord cu decizia comisiei de conciliere.

Articolul 58. Medierea în litigiile cu element

de extraneitate

(1) Litigiul conține un element de extraneitate dacă cel puțin una dintre părți își are sediul sau, după caz, domiciliul într-un alt stat decât cel al oricărei alte părți la data la care:

- a) părțile decid să recurgă la mediere după apariția litigiului;
- b) medierea este dispusă de instanță sau de organul de urmărire penală;
- c) există o obligație de a recurge la mediere, prevăzută de legislația națională.

(2) Un litigiu civil conține, în egală măsură, un element de extraneitate dacă, la data survenirii situațiilor prevăzute la alin. (1), părțile își au domiciliul sau sediul în Republica Moldova, dar:

- a) procedurile judiciare pentru soluționarea litigiului urmează a fi inițiate într-un alt stat;
- b) obiectul litigiului se referă la obligații ce urmează a fi executate într-un alt stat sau bunurile care constituie obiectul litigiului se află pe teritoriul unui alt stat;
- c) locul desfășurării activității de bază a uneia dintre părți se află într-un alt stat.

(3) În sensul aplicării alin. (1) și (2), domiciliul sau, după caz, sediul se determină în conformitate cu art. 38 și 183 din Codul civil nr. 1107/2002.

(4) Tranzacțiile de mediere încheiate în litigiile civile și comerciale se confirmă de către arbitraj dacă examinarea litigiului soluționat prin tranzacție de mediere este de competența arbitrajului internațional, conform clauzei arbitrale din contract sau conform acordului dintre părți. Aceste reguli se aplică în mod corespunzător atât litigiilor aflate pe rol, cât și procedurii de confirmare a tranzacțiilor de mediere încheiate nemijlocit de către părți, pentru a se preveni un proces care poate să înceapă sau care se desfășoară conform regulilor de procedură arbitrală.

Secțiunea a 2-a

Medierea în cauzele penale și contravenționale

Articolul 59. Generalități privind medierea în cauzele

penale și contravenționale

(1) Procesul de mediere în cauzele penale și contravenționale este reglementat de Codul penal, Codul de procedură penală, Codul contravențional, Legea nr. 198/2007 privind asistența juridică garantată de stat, precum și de prezenta lege.

(2) Medierea în cauzele penale și contravenționale se desfășoară astfel încât fiecărei părți să-i fie garantat dreptul la asistență juridică și, dacă este cazul, la serviciile unui interpret. Procesul-verbal, întocmit potrivit prezentei legi, prin care încetează procesul de mediere, trebuie să conțină informații privind faptul dacă părțile au beneficiat de asistența unui avocat/apărător și de serviciile unui interpret ori, după caz, privind faptul dacă au renunțat expres la acestea.

(3) Participarea la mediere este personală și produce efecte numai asupra persoanei care a participat la mediere.

(4) Părți în procesul de mediere a aspectelor ce țin de latura penală sunt victima sau partea vătămată și făptuitorul. Părți în procesul de mediere a aspectelor ce țin de latura civilă sunt partea civilă și făptuitorul sau, după caz, partea civilmente responsabilă, aceste reguli fiind aplicabile și procesului contravențional.

(5) Dacă una dintre părțile procesului de mediere în cauzele penale și contravenționale este persoană minoră, este obligatorie participarea reprezentantului legal, a pedagogului și/sau psihologului acesteia. În cazul în care una dintre părți este o persoană incapacită, medierea se desfășoară ținându-se cont de prevederile art. 77 și art. 276 alin. (6) din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

(6) Procesul de mediere nu poate substitui procesul penal sau contravențional.

(7) Participarea la mediere nu poate servi drept dovadă a recunoașterii vinovăției.

(8) La medierea dintre partea civilă și făptuitor sau, după caz, partea civilmente responsabilă se aplică corespunzător prevederile prezentei legi referitoare la medierea litigiilor civile.

(9) Mediatorul poate desfășura ședințe comune cu victima doar dacă aceasta a consimțit expres, în scris, asupra acestui fapt.

Articolul 60. Informația oferită mediatorului

în cauzele penale și contravenționale

(1) Mediatorul este în drept să solicite de la agentul constatat, organul de urmărire penală, procuror sau instanța de judecată toate actele și informațiile relevante pentru procesul de mediere, conform Codului de procedură penală sau, după caz, Codului contravențional.

(2) Mediatorul poartă răspundere, în condițiile legii, pentru divulgarea informației puse la dispoziția lui la etapa de urmărire penală sau de judecare a cauzei penale ori a cauzei contravenționale.

Articolul 61. Tranzacția de mediere în cauzele

penale și contravenționale

(1) În cazul încetării procesului de mediere, mediatorul prezintă agentului constatat, organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată actul de încetare a medierii, în termen de 3 zile de la data încetării medierii.

(2) Tranzacția de mediere se întocmește în condițiile Codului de procedură penală sau ale Codului contravențional și se anexează la procesul-verbal întocmit de mediator.

(3) Nesemnarea tranzacției de mediere în cauzele penale sau contravenționale nu poate prejudicia situația părților.

Capitolul VI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 62. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor:

a) art. 44 alin. (3) lit. b) și c), referitoare la prima ședință de mediere ce trebuie desfășurată în litigiile de familie și de muncă, care intră în vigoare la expirarea a 12 luni de la data publicării prezentei legi;

b) art. 44 alin. (3) lit. a), referitoare la prima ședință de mediere ce trebuie desfășurată în litigiile civile, care intră în vigoare la expirarea a 24 de luni de la data publicării prezentei legi, cu excepția litigiilor de insolabilitate.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 137/2015 cu privire la mediere (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, nr. 224-233, art. 445), cu modificările ulterioare, se abrogă.

(3) Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege.

(4) Ministerul Justiției:

a) în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aproba actele necesare executării acesteia;

b) în termen de o lună de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va convoca Adunarea generală a mediatorilor. În cazul în care prima Adunare generală a mediatorilor nu va fi deliberativă, următoarea adunare se va considera deliberativă dacă la aceasta vor participa cel puțin 1/5 dintre mediatorii care au forma de organizare a activității înregistrată.

(5) Consiliul Uniunii Mediatorilor, în termen de 3 luni de la data instituirii sale, va elabora și va aproba actele necesare implementării prezentei legi.

Articolul 63. Dispoziții tranzitorii

(1) Atestatele de mediator eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt echivalente cu licențele pentru desfășurarea activității de mediator.

(2) Mediatorii care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu și-au înregistrat forma de organizare a activității și al căror atestat de mediator este mai vechi de doi ani pot solicita înregistrarea formei de organizare a activității în condițiile prezentei legi doar după efectuarea cursurilor de formare inițială, cu prezentarea actului confirmativ și a certificatului de cazier judiciar detaliat.

(3) Mandatele membrilor Consiliului de mediere aflați în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi se prelungesc de drept până la constituirea Consiliului Uniunii

Mediatorilor.

(4) Actele normative subsecvente adoptate/emise în baza Legii nr. 137/2015 cu privire la mediere se vor aplica până la modificarea sau abrogarea acestora, în măsura în care nu contravin prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Igor GROSU

Nr. 9. Chișinău, 12 februarie 2026.